

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Mynster, Ole Hieronymus FRA: Mynster, Jakob Peter (1811-04-28)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Mynster, Ole Hieronymus FRA: Mynster, Jakob Peter (1811-04-28)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 34. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000022.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mynster, Jakob Peter, *Breve fra J.P. Mynster*,

Spiellerup, 28de April 1811.

Det er ikke den korteste, men en af de bedste Maader at lære en vis Tiids Historie, naar man læser dens Beskrivelse af en af de mærkeligste og betydeligste Mænd, som selv spillede med — og ikke en Beskrivelse, siden efter forfærdiget i god Roe, naar man havde glemt Meget, og kunde og vilde fordreje Meget, men successive forfattet og publiceret, ligesom Begivenhederne bleve til. Saaledes læser jeg nu den Tiids Historie strax efter Cæsars Død i Ciceros Philippica, som indeholder hans Taler i Senatet, og hvad han ellers fandt for godt at gjøre offentligt for strax at virke paa den almindelige Meening. — Cicero var dog, saa vidt jeg skiønner, tiere en lille Mand og en tvetydig Borger, end stor og fast, og naar han skulde være dydig og højmodig, kostede det ham næsten stedse først et Forsæt, hvorfor der gierne er noget kiendelig Anstrænget deri. Men han var en mægtigere Mand, end man sædvanlig troer, og var bleven det kun ved Veltalenhed, Kundskaber, Fliid og Tjenstvillighed, endog uden Charakter.

Jeg læser ogsaa Flechier's døde Taler over de Døde — kolde, eensformige, franske og katholske. Det er opbyggeligt at see Lærdommen om Verdens Fornægtelse brugt i Verdens Tjeneste, og anvendt af den egne Forfængelighed som Røgelse for den fremmede. — I en Skildring af sig selv siger Flechier dog noget Berømmeligt om sig, nemlig: les çavans ont été contents de son Latin, et la Cour a loué sa politesse. Imidlertid er Latinitet og Høflighed dog kun det udvortes Menneske, baade hos den Lærde og Forretningsmanden.

Du behøver ikke at formane mig til at bestille noget, thi jeg samler Materialier med al Fliid — at bygge skal der Naade og Velsignelse til.

Din Indberetning om Cancelliet er mig ret kiær. Skiøndt jeg veed, at jeg denne Gang Intet tør vente, saa er det dog behageligt at være tallet blandt de Hæderlige i sin Stand. Og da jeg har fortjent det paa redelige og anstændige Maader, saa kan der endog være en Slags Ære deri; thi Cicero sigers. 35rigtigt: gloria est laus recte factoru m, quæ cum optimicujusque, tum etiam multitudinis testimonio comprobatur.

T. t.

J. P. M.

Af sin Broders Breve har M. — af de Grunde, som han angiver i „Medd." S. 109 og 123—24 — kun ladet ligge nogle ganske faa „Stumper". Den betydeligste af disse følger her: